

Ad § 13

Indenrigsministeriet

Indenrigsministeriet. København, den 25. februar 1972.

I anledning af finansudvalgets skrivelse af 16. februar 1972 (BIL.13.17.) vedrørende forslag til finanslov for finansåret 1972-73 skal jeg hermed besvare de stillede spørgsmål således:

14. ad § 13.8. *Sygehuse m. v.*

Under henvisning til ministerens besvarelse af udvalgets spørgsmål 8 bedes oplyst størrelsen af de afgifter, overlægerne skal betale for benyttelsen af apparatur og instrumenter m. v.

For så vidt angår de amtskommunale sygehuse, er det i de mellem Amtsrådsforeningen og Den almindelige Danske Lægeforening aftalte regler om klassificering af og særlige ansættelsesvilkår for tjenestemandsansatte overlæger bestemt, at der for brug af apparatur og instrumentarium betales en afgift, hvis størrelse fastsættes ved forhandling mellem sygehusudvalget og overlægen. Ved afgiftens fastsættelse beregnes der normalt ikke nogen betaling for den forringelse af apparatur m. v., som skyldes almindeligt slid, men alene for den forringelse, som brugen medfører på apparater m. v., hvis særlige udstyr og tilbehør bruges op inden for et kortere tidsrum. Betaling (svarende til sygehusets afgift) beregnes derhos for anvendelse af forbrugsvarer, som medgår ved brugen af apparatur m. v., ligesom der beregnes betaling for andre forbrugsvarer, medicin og forbindsstoffer, der bruges i konsultationen, efter de forbrugte genstandes værdi. Med hensyn til specialmedicin o. lign. ordnes forholdet således, at der overlades overlægen en særlig beholdning, for hvis anvendelse han må aflægge regnskab. For brug af andre varer, med hensyn til hvilke det vil være u hensigtsmæssigt at udskille en særlig beholdning, bør der fastsættes en årlig afgift.

Såfremt en af sygehuset ansat funktionær (sygeplejerske, sekretær o. a.) bistår overlægen i vedkommendes normale arbejdstid, må overlægen refundere sygehuset en forholdsmæssig del af lønnen samt den udgift til overarbejde, som eventuelt påføres sygehuset ved overlægens benyttelse af den pågældendes arbejdskraft. Denne betaling kan, såfremt det skønnes hensigtsmæssigt, fastsættes som en årlig afgift. Såfremt overlægen træffer aftale med personalet om bistand i hans private konsultation uden for den normale arbejdstid, må personalet lønnes herfor af overlægen efter de for det pågældende personale gældende vilkår.

For overlæger, der ifølge særlig aftale har en videre adgang til konsultation i sygehusets lokaler, fastsættes vilkårene for konsultation på sygehuset i hvert enkelt tilfælde, og disse vilkår kan med hensyn til brug af apparatur og personale i intet tilfælde fastsættes gunstigere end for overlæger, der holder konsultation i sygehusets lokaler i henhold til de ovenfor nævnte regler.

Som følge af, at aftaler om afgifter for benyttelse af sygehusets faciliteter træffes lokalt, har imidlertid hverken indenrigsministeriet eller Amtsrådsforeningen i Danmark, for hvem finansudvalgets spørgsmål har været forelagt, kendskab til størrelsen af de nævnte afgifter.

For overlæger ansat inden for Københavns og Frederiksberg kommuners hospitalsvæsen gælder ingen regler om betaling for benyttelsen af apparatur og instrumenter, hvorimod der for bistand af funktionærer ved det pågældende sygehus sker en forholdsmæssig refusion af lønnen efter samme retningslinier som ved de amtskommunale sygehuse.